

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΜΟΝΑΔΙΚΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΩΝ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

Διευθυντής: Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΑΝΗΣ
Συνδιευθυντής: Π. ΠΕΤΣΚΟΣ

Έτος 14ον—Αριθ. Φύλλου 1074
Γραφεία: Όδus Μητροπόλεως 25

Τιμή Φύλλου Δραχ. 5
Έτος ίδρύσεως 1928

ΤΡΙΤΗ
29 Δεκεμβρίου 1936

Η ΑΝΑΤΟΛΗ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΕΤΟΥΣ 1937

Μετὰ τοιαύτας ἡμέρας νέον ἔτος θὰ ἀνατείλῃ διὰ τὸν κόσμον. Ὁ χρόνος ὁ ὁποῖος πάντες ἀσυνκίνητος κυλᾷ ἐπάνω ἀπὸ τὴν ζωὴν, θὰ κλείσῃ μετ' ὀλίγον ἕνα ἀπὸ τοὺς κύκλους τοῦ διὰ τὰ συνεχίσῃ καὶ πάλιν τὸν ρεῦν τοῦ τὸν ἀτέρμενα, τοῦ ὁποῖου ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος ταυτίζονται μέσα εἰς τὸ ἀπειρον τῆς αἰωνιότητος. Ἐνα νέον ἔτος τὸ 1937 θὰ ἀνατείλῃ ἐπάνω ἀπὸ τὴν γῆν, ἐπάνω ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους τῆς περὶ ἡ εὐτυχίου ἢ χαίρονται ἢ δυστυχοῦν ἢ πονεῖν, ἀλλ' εἰ ὁποῖοι ἄνθρωποι ἐξαιρέτως μετὰ βλέμμα ἀγωνιώδους ἐλπίδος καὶ προσδοκίας θὰ ἀτενίσουν πρὸς τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἔτους αὐτοῦ. Καὶ οἱ λαοί, τὰ ἔθνη καὶ αἱ κοινωνίαι, περὶ ἐταλάνισθησαν καὶ ἐδυστυχῆσαν, ἀπὸ τὸ ἔτος αὐτὸ θὰ ἀναμείνουν γὰ ἴδουν τὴν εὐτυχίαν καὶ τὴν ἀνθρώπιν.

Ἐθνός, τὸ ὁποῖον πολὺ ἐδυστυχῆσε καὶ ἐταλαιπωρήθη καὶ ἡ Ἑλλάς εἰς τὸ νέον ἔτος προσβλέπει μετ' ἐλπίδα διὰ τὴν καλυτέρου οὐνίων συνθηκῶν περὶ τὴν διέπουν. Ἀναμένει δηλαδὴ ἡ Ἑλλάς τὴν εὐμεταίαν, τὴν ἀνθρώπιν καὶ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ἐνότητος μετὰ τὸ τοῦ λαοῦ τῆς.

Τὸ παρελθὸν ἔτος ἀπετέλει ἡδὺν ἀπὸ τῆς εἰρήμιας περιόδου ταχυμωδῆ διὰ τὴν Ἑλλάδα. Τὸ ἀθνικὸν καὶ κρατικὸν μέρος οἰκοδόμημα ἐκείνου πολὺ λαοὶ ἐκ θεμελίων κατὰ τὸ 1936 καὶ ἐκινδύνευσε νὰ καταρρεύσῃ ἡ τεὸ ἀχίστεν ἀνεπαρόρθωτον διὰ τὴν οὐνοῦ καὶ ἐνότητά του νὰ ὑποστῇ καταστροφὴν. Τὸ πρῶτον ἡμῶν καὶ κυρίως αἱ ἀρχαὶ τοῦ παρελθόντος ἔτους ἀπετέλειαν διὰ τὴν Ἑλλάδα μίαν συνέχειαν τῆς εἰσεσκατεῦς κακοδαιμονίας τῆς. Ὁ φαῦλος καὶ ἀχαλίνωτος κοινοβουλευτισμὸς ἐξηκολούθει καὶ τότε νὰ ὀργισθῇ, καὶ τὸ ὄργιον τοῦ αὐτοῦ μελενότε ἐπ' ὀλίγον ἀκόμη ἐσυνεχίσθη, ἐν τούτοις πολλὰ κακὰ προσέθεσαν εἰς τὴν σωρείαν τῶν παθημάτων καὶ τῶν πληγῶν τοῦ ἔθνους.

Καὶ εἶχεν ἀνατείλει τὸ ἔτος αὐτὸ μετὰ τὴν πλεονζωντανὴν καὶ χειρότεραν τῶν ἐκδηλώσεων τῆς κοινοβουλευτικῆς ζωῆς, τὴν προεκλογικὴν ταῦτέστιν κίνησιν.

Ἡ ἀγορὰ πωλητῶν τῶν συ

νειδῶσεων, ἡ μικροπολιτική, ἡ αἰσχροὺς συναλλαγὰς τῶν κομματικῶν ἐκκυριάρχων τὸν πρῶτον μῆνα τοῦ 1936 καὶ ὅταν αἱ ἐκλογαὶ ἐκτελεστούν, μετὰ τὸν τρόπον τὸν ὁποῖον ὅλοι ἐνθυνοῦνται καὶ τοῦ ὁποῖου ὅλοι κακῶν καὶ θλίψεων ἐτήρησαν ἀνάνησιν καὶ χωρὶς τίποτε τὸ θετικὸν καὶ συγκεκριμένον νὰ ἀποδόσῃν ἐπαυξήσασαι μάλιστα τὴν ἀβεβαιότητα καὶ τὴν σύγχυσιν περὶ ὃ ἦπε τότε τὰ πράγματα, ἐπηκολούθησε μία περίοδος «συνεννοήσεων» μία περίοδος ἐκνευριστικῆς καὶ ἀγωνιώδους. Καὶ συνήρχεν τὸ τότε ἀλλεπαλλήλως ἐπὶ ταῦτα εἰς μανδραῖνοι καὶ εἰς ὑποφῆται τῆς Κοινοβουλευτικῆς ἀνιερότητος καὶ ἐστάθμισεν καὶ ἀνεμέτρων τὰ πράγματα καὶ «συνεννοοῦντες» διὰ τὰς ἐπιμέτρων ἐπὶ τὸ εὐτυχῆσασιν τὰς τύχας τῆς πατρίδος. Καὶ παρατείνοντες καὶ ἐπαυλαμβάνοντες αἱ συνεννοήσεις αὐταὶ τῶν φαύλων καὶ κενῶν κεφαλῶν, μεταστέμνουν καὶ ναυαγοῦσι καὶ ἐκ νέου ἀναλαμβάνονται διὰ τὸ ναυαγήσων καὶ πάλιν, περὶ μετὰ τὴν ἀνωρίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, βλέποντες τὴν ἀναρχίαν καὶ τὴν ἀβεβαιότητα αὐτὴν κυριαρχοῦσαν εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ ἐρησιγὰς μάλιστα καὶ ὁ φοβερὸς ἐξωτερικὸς καὶ ἐσωτερικὸς κίνδυνος ἡττῆς καὶ στενωδὸς περιέσφιγγον τὸ ἔθνος.

Ἡ ἀχρηστία καὶ κηρυγὰς τῆς Βουλῆς ἀλλεπαλλήλως συνήρχετο διὰ τὰς μεταβλητὰς εἰς θέατρον κενῶν καὶ ἀερολογικῶν συζητήσεων, ὑβρεων αἰσχροῦ καὶ διαπληκτισμῶν αἰσχυρῶν, πράγματα τὰ ὁποῖα ἦσαν αἱ μὲν καὶ προσφιλεῖς ἀσχολίαι τῶν «κατέρων» τοῦ ἔθνους, συνερχομένων ἵνα σκεψοῦν καὶ ἀποφασίσουν περὶ τῆς τύχης τοῦ. Ἐν τῷ μεταξύ πολλὰ καὶ διάφορα ἀπρόοπτα συμβάντα ἐπέδρασαν ἐπὶ τῶν συνθηκῶν τῆς Ἑλλάδος. Οἱ ἀλλεπαλλήλως θάνατοι ἐπιφανῶν ἀνδρῶν τῆς πατρίδος αἱ ὁποῖαι ἀσχετῶς τῶν ἄλλων τῶν ἐλαττωμάτων, εἶχον ὑπερῶν τὸ ὅτι ὑπερήχησαν μετὰ τὴν ἐκείνην καὶ εἰλικρινείαν τὴν πατρίδα, ἡλθεν διὰ τὰς μεταλλάξεων καὶ μετατρέψουν κατὰ τὸν τὴν πορὰ τῶν πολιτικῶν μας πραγμάτων. Καὶ ταῦτα ἐνῶ ἀκόμη ἡ περίοδος τῆς ἀβεβαιότη

τος καὶ τῆς τόσον ἐπιβλαβούς ἐκκρεμότητος ἔσυνεχίζετο πρὸς μεγίστην ζήμιαν τῶν γενικῶν καὶ ὑψίστων τοῦ ἔθνους συμφερόντων. Ἡ κατὰστασις αὐτῇ, πραγματικὸν μαρτύριον διὰ τὴν πατρίδα καὶ τὸν λαὸν τῆς, ὁ ὁποῖος ἐπονεύσε δι' αὐτὴν, διήρκεσε μέχρι διμήνου σχεδὸν ὅτε πλέον ὁ Ἀναξτοῦ ἔθνους ἀπονενητευθεῖς καὶ διαγνώσας τὴν τελεῖαν χρεωκοπίαν τῆς Κοινοβουλευτικῆς καταστάσεως καὶ τὴν ἀνικανότητα τῶν πρωταγωνιστῶν τῆς ὅπως δώσουν εἰς τὴν χώραν μίαν Κυβέρνησιν, ἀνέθεσε τὸν σχηματισμὸν τοιαύτης εἰς ἀνθρώπους ἐκτὸς τῆς πολιτικῆς σκηνῆς ζῶντας καὶ μηδεμίαν ἀνάμειξιν ἔχον.

ΑΙ ΕΥΧΑΙ ΜΑΣ

Ἐπὶ τῷ Νέῳ ἔτει 1937 ἡ «Ἐλευθερία» εὐχεται εἰς τοὺς ἀναγνώστας τῆς πασαν χαρὰν καὶ εὐτυχίαν.

Τας πρὸς τὰ κόμματα. Ἀλλὰ καὶ τοῦτο ἦτο ἀνεπαρκές.

Διότι καὶ αἱ συνθηκαὶ ἐκτελεστον δὲν ἐπαυον εὐνοοῦν τὸν κομματισμὸν ἀλλὰ καὶ συγχρόνως νὰ ὑποβάλλουν ἕνα ἄλλον φοβερόν καὶ ὑπουλον διὰ τὸ ἔθνος κίνδυνον, τοῦ ὁποῖου ἡ ἀνάπτυξις ὁλοκλήρως μειωμένη ἔφευγε μοιραῖως εἰς τὸν ὄλεθρον τοῦ ἔθνους. Καὶ ὁ κίνδυνος αὐτὸς ὁ φοβερός καὶ ὑπουλος ἦτο ἡ ἐξάπλωσις καὶ ἡ ἐπιδιωκόμενη ἐπικράτησις τοῦ κομμουνισμοῦ, τοῦ ὁποῖου ἡ νίκη ἦτο βεβαία καὶ ἀναπότρεπτος ἐάν τὰ πράγματα καὶ ἐπ' ὀλίγον ἀκόμη τὴν πύξουν. Τὸ δηλητήριον τῶν φθοροποιῶν καὶ ἀποσυνθετικῶν αὐτῶν ἰδεῶν τεχνιέντως καὶ ὑπόλως διαδιδόμενον εἶχεν εἰσχωρήσει παντοῦ.

Αἱ οἰκογένειαι τὰ εχολεῖα, ὁ στρατός, αἱ δημόσιαι ὑπηρεσίαι, ὁ μηχανισμὸς τοῦ κράτους εἶχον μελυνθῆναι τὸ αὐτό. Οἱ πράκτορες τοῦ ἐλευθερίου καὶ ἀκόλυτοι σχεδόν, ἔδρων ἐκ σιδηρῶν καὶ ἐκέρδιζον διαρκῶς ἔδαφος, δοθέντος ὅτι ἡ κοινοβουλευτικὴ κατὰστασις τὰ μέγιστα τοῦς ὑπόνοε. Διότι οἱ ἀρχηγοὶ τοῦ κομματισμοῦ τὰ πάντα παρέβλεπον χάριν τῆς ἐπικρατήσεώς των, εἰς βαθμὸν ὥστε καὶ μετὰ τοῦς ἰδίους ἀνατρεπτοὺς καὶ φοβε

ΗΠΕΙΡΩΤΑΙ ΠΟΙΗΤΑΙ

ΠΡΟΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΟ

Ἀγάθια σὺ κρεβάτι τοῦ ἀγγελοῦ
[κρούει ὁ χρόνος,
γονατιστὲς τρογύρω τοῦ μοιροῦλο.
[γὰν ἡ ὄρες.
Ἐστὶ ἀργὰ ψυχμὴ καὶ ὁ εἰς
[μου πόνος
καὶ σκυθρωπὸς τὸν θάνατον ἡ
[σκέψαι μανρφόρες.

Ἀποστομένη με κροῖται καὶ ἀπόψε
[ἀκόμα ἡ Λήθη,
τῆς μοῖρας τὰ ἀνείπωτα μοῦ λείπει
[Κλωθώ.
Ἡ Βεατρίκη, ὅπως μοῦ αὐτὸ τὸ πα-
[λαμῦθι...
δόσμου τὰ χεῖλη Λάουρα τραγοῦδι
[νὰ σοῦ πῶ...

Μόνος. Παράξενος θροῦ. Νύχτα!
[σοκαδὶ φρικτῇ
Τὸ ψυχομάχημα αὐτὸ προσμένον
[οἱ χρόνοι.
Κέρνα καὶ μὴ κορυφῶσαι καὶ ἀπό-
[ψαι ἀκόμα Λήθη
καὶ ἡ ἀσὴν σιωπῶναι.

ΛΑΚΗΣ ΚΟΛΒΑΤΣΟΣ

(Ψυχροσάββατα 1932)

ροὺς ἐχθροὺς τῆς πατρίδος νὰ συνεταίριζονται καὶ νὰ ἀνταλλάσσονται βοηθείας. Καὶ ἔτσι ἡ Ἑλλάς ἐγκαταλείμενη καὶ παραδεδωμένη εἰς τὴν δόλιν καὶ τὴν ἐκμετάλλευσιν ἐφέρετο πρὸς ἕνα ὁλισθηρὸν καὶ ἐπικίνδυνον κατήφορον, ὁ ὁποῖος ὀλίγου δεῖν καὶ θὰ τὴν ἐρριπτεν εἰς μίαν τελείαν καταστροφὴν. Ἀλλ' εὐτυχῶς οἱ πατριῶται Ἕλληνες ἠγρύπνου. Καὶ ὅταν οἱ ἀκοίμητοι αὐτοὶ φρουροὶ τῆς πατρίδος εἶδον ὅτι ὁ λίγαι τῆς ἀπέμεινον ἐλπίδες ἵνα σωθῇ, ἐπενέβησαν. Ἡ ἐπέμβασις τῶν ὑπὴρξε ταχέως, ἀποτελεσματικῇ ἀλλὰ καὶ ἔγκαιρος. Ὀλίγον ἂν εἶχεν ἀκόμη βραδύνει, ἀλλοῖα θὰ ἦσαν σήμερον τὰ πράγματα ἐν Ἑλλάδι καὶ πολλὴ διαφορετικὴ καὶ διέφευξαι ἡμᾶς συνθῆκαι. Ὅλοι ἠνωρίζομεν τὸν φοβερόν καὶ ὀλέθρον κίνδυνον τὸν ὁποῖον ἡ ἡ Αὐγούστου ἀπέτρεψεν, ὀλίγον πρὶν ἢ θυελλὰ, ἡ τρομακτικὴ καὶ καταστροφικὴ ἐκσπάση, διὰ τὰς παρῶν τὴν πατρίδα. Οἱ ἰσχυροὶ καὶ πατριῶται Ἕλληνες μετὰ ἐπὶ κεφαλῇ τὸν Βασιλέα τῆς χώρας ἐπενέβησαν καρτερῶς καὶ ἐπέτυχον τοῦ σκοποῦ τῶν.

Ἐκτετε καὶ ἀπὸ τῆς ἐπομένης ἡμέρας ἤρχισεν τὸ ἔργον τὸ ἀπορωτικόν. Ἐνα ἔργον ἐπίπονον καὶ πῶδες καὶ δύσκολον. Πλὴν ὁ μὲς τὸ θάρρος καὶ ἡ θερμὴ πρὸς τὴν πατρίδα ἀγάπη ἡ ὁποία ὀπλίζει τὰς ψυχὰς καὶ ἐκκαλύπτει τὰς χεῖρας τῶν Κυβερνώντων ἐθαυματούργησε. Ἡ Ἑλλάς παρελήφθη ναυάγιον πραγματικὸν καὶ ἀπὸ πάσης ἀποψέως, ἀλλὰ μέσα

